

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1563 usque ad annum 1566

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118626

§. 24. Navagerus Cardinalis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67192](#)

Sæcul. XVI. bebantur, & ipse numerabatur, atque
A C. 1565. intererat etiam sacris Cardinalium co-
mitiis, in quibus Julius III, Marce-
lus II. & Pius IV. summi Pontifices eli-
gebantur. Tandem annum ætatis
suae sexagesimum quartum una cum
sex mensibus, & viginti septem diebus
complens Romæ die vigesima quinta
Februarii animam Deo reddidit, pri-
moque fuit sepultus in Ecclesia San-
ctæ Catharinæ, quam pro quorundam
Nobilium Virginum sustentatione ad
Divi Ignatii preces larga manu dota-
bat: postea autem Corpus ejus ad Ec-
clesiam Sanctæ Mariæ Majoris trans-
latum, in marmorea tumba recondi-
tum fuit, unacum vera ejus effigie, ac
sepulcrali inscriptione.

§. XXIV.

Navagerus Cardinalis mortuus.

Ciac. p. 940. Inter Cardinales hoc anno defunctos
Augustin. tertius erat Bernardus Navagerus
Valer. vita Venetus nobili, ac pervetusto genere
Imijus Card. ex Patre Andrea Navagero Viro ad-
modum eruditio Anno Christi millesimo
quingentesimo septimo natus. Hic in
patria sua humaniorum literarum, &
Philosophiæ studio Genevæ, & Patavii
confecto sua obsequia Reipublicæ im-
pendere intentus in pleno Senatu non
sine ingenti applausu saepius Causidi-
cum

atque
m co-
arcel-
es eli-
etatis
cum
iebus
uinta
, pri-
San-
ndam
e ad
dota-
l Ec-
rans-
ondi-
, ac

cum agebat, ubi postea tanquam Syn-
dicus unacum Marco Antonio Amulio
in Dalmatiam, necnon Legatus Con-
stantinopolin, Romam, in Franciam,
ac denique etiam ad Cæsaris Aulam
Orator ablegabatur: porro Andreas
Gritus Venetæ Reipublicæ Dux tanto-
pere docti hujus Senatoris eloquentia
capiebatur, ut quadam die ad illum
diceret: lubens mori vellem, si certus
essem, quod tu oratione funebri meis
manibus parentare non detrectes:
Id quoque Navagerus Duci pollicebatur,
qui eidem etiam summas rependebat
gratias. Nec minori in pretio Navage-
rus habebatur a Petro Lando, qui mor-
tuò Grito Venetorum Dux eidem Istria-
nam Lando Neptin suam despensabat,
ex qua etiam, ut constat, nonnisi duas
proles suscepit, ex quibus Joannes Ludo-
vicus Navagerus postea Joannam Do-
natam matrimonio sibi junxerat, & Lau-
ra Gasparo Venerio Nobili Veneto nupta
fuit: Bernardus vero dum uxore sua
admodum juvene orbatus erat, unicum
doloris sui solatium intra cubile suum
reclusus in suis libris quærebatur, atque
jucundo hoc otio fruebatur, ubi a Bor-
romæo Cardinale literas accepit, qui-
bus nuntiatum, quod & ipse a Pio IV.
qui Cardinales quosdam Anno millesi-
mo quingentesimo sexagesimo primo

Sæcul. XVI.
A.C. 1565.

D d 3

crea-

Sæcul. XVI
A. C. 1565

creaverat, purpura decoratus esset. Accepto hoc nuntio Navagerus confessim relicta Veneta urbe Romam contendit, ubi primo Diaconus Cardinalis tit. sancti Pancratii, & postea Cardinalis Presbyter promulgatus a Pio IV. Veronensem Episcopatum impetrabat, ab eodemque Legatus ad Tridentinam Synodum decretus, usque ad illius exitum ibidem perstitit: adveniat autem ibi exeunte Mense Aprili, ac finita Synodo Mense Decembri Romanum reversus postmodum Veronensem suam Ecclesiam adiit, ubi etiam die nona Decembris anno Christi millesimo quingentesimo sexagesimo tertio solemnum suum ingressum celebrabat, in qua festivitate pro Clero Vincentius Ciconia, nomine autem Vernonensis Urbis Adamus Fumanus ibidem Canonicus perorabat. Ceterum Navagerus primas eo curas intendit, ut suos Diæcesanos ad exequenda Tridentinæ Synodi decreta, necnon ad corrigendos mores suos, atque restaurandam Ecclesiæ disciplinam hortaretur: denique cum mortis suæ horam proxime instare præsentirèt, Augustinum Valerium Senatorem ex forore sua Nepotem sibi in partem follicitudinis Episcopalis adjungi petebat, quod etiam ejus precibus datum. Obiit tandem morte ferme

me subitanea Veronæ die vigesima se-
Sæcul. XVI.
ptima Maji, anno ætatis suæ circiter A.C. 1565.
quinquagesimo nono, sepultumque est
Corpus ejus in Ecclesia Cathedrali mar-
moreæ tumbæ e regione Chori inclu-
sum. Descripsit hujus Viri vitam ejus
Nepos Veronensibus literis Anno Do-
mini millesimo sexcentesimo secunda
vice excusam.

§. XXV.

Alphonsi Caraffæ Cardinalis ex- trema.

Quartus erat Alphonsus Caraffa An- Ciacon.
tonii Montisbellii, & Balnei Co- pag. 361.
mitis Filius, necnon Nepos Caroli Ca-
raffæ Cardinalis, qui Pii IV. jussu stran-
gulatus est. Natus is erat anno Do-
mini millesimo quingentesimo quadra-
gesimo, atque sub Pauli IV. Pro-Pa-
trui sui tum Cardinalis disciplina edu-
catus ab eodem, cum ad summum Pon-
tificatum evehetur, Protonotarius
Apostolicus renuntiatus est, demum
vero Cardinalis Diaconus anno ætatis
suæ decimo septimo creabatur, nec
minus obtinebat Anno Christi millesi-
mo quingentesimo quinquagesimo septi-
mo Neapolitanum Archiepiscopatum, ab
eodem Pontifice maximis cumulatus
beneficiis. Ast Alphonsus mutata tem-
poris fortuna jussu Pii IV., qui de Ca-
raffis

Dd 4